

de befolkning til gode. Det er det, det hele går ud på.

Til hr. Søren Søndergaard og hr. Keld Albrechtsen kan jeg sige, at jeg ikke et øjeblik er i tvivl om, at de ansvarlige myndigheder for genopbygningen af Irak vil sikre, at genopbygningen kan foregå så effektivt som muligt og med højeste kvalitet, og det vil der selvfølgelig også blive taget hensyn til, når man tager beslutning om, hvem der får kontrakterne.

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret.

Nogle af kontrakterne er jo i gang med at blive delt ud. Jeg vil sådan set bare bede statsministeren bekræfte, at USA's regering allerede har uddelt nogle af licenserne til firmaerne i forbindelse med olieindvinding, distribution osv. Et af dem er vicepræsident Dick Cheney's gamle firma, Halliburton, som har fået en kontrakt til 77,2 mio. dollar, eller en lille halv milliard kroner.

Kan statsministeren bekræfte det? Tyder det i øvrigt på, at det her foregår efter den drejebog, som statsministeren før svarede på et spørgsmål om? Det synes jeg er fantastisk svært at se.

Et sidste spørgsmål: Var det egentlig ikke på sin plads, at statsministeren undskyldte over for Poul Nielson, at han var kommet til at forløbe sig? Det kan jo ske med flyveture osv., at man kan blive lidt hektisk. Når det nu, synes jeg, er åbenbart, at Poul Nielson havde ret i sine synspunkter, var det så ikke også meget passende, at den danske statsminister over for EU-kommisseren beklagede sine udtalelser og sagde, at der er noget der tyder på, at Poul Nielson har ret i sine vurderinger?

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard for et sidste spørgsmål.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg beklager, at statsministeren ikke nåede at svarede positivt på hr. Keld Albrechtsens forespørgsel om at få lavet et stykke papir på det her, især fordi det eneste, statsministeren kunne levere, var, at statsministeren var sikker på – og det er jo ikke voldsom stærk beviskraft, at statsministeren er sikker på det – at amerikanerne skam vil gøre det her til alles bedste.

Der er vel et behov for, at man får klarlagt, især i en situation, hvor Danmark er besættelsesmagt sammen med USA, at vi ikke reelt kommer til at indgå i en besættelse, som betyder, at der bliver betalt en overpris med irakiske oliepenge

for projekter, som amerikanske firmaer eller andre udvalgte firmaer får. En af de få måder at undgå det på er vel, at der er en eller anden form for åben og gennemskelig licitation, hvor der er mulighed for at vælge de bedste og de billigste.

Når statsministeren ikke kan sige andet, end at han er sikker på det, så vil jeg i hvert fald bede ham om at give et positivt tilsagn til hr. Keld Albrechtsens spørgsmål om at komme med en sådan redegørelse til Folketinget.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er egentlig fantastisk. Jeg kan ikke lade være med at sidde tilbage med det der forstemmende indtryk af, at venstrefløjen er evigt bekymret. Det må være en frygtelig tilværelse at gå rundt og være så evigt bekymret om fremtiden.

Før Irakkrigen startede, var venstrefløjen dybt bekymret over det, der nu gik i gang. Mens Irakkrigen forløb, var venstrefløjen gentagne gange dybt bekymret over den måde, det forløb på, og da det hele nu efter omstændighederne er forløbet succesfuldt og vi nu står over for genopbygningen, er venstrefløjen igen dybt bekymret over, om genopbygningen vil finde sted på ordentlige vilkår. Og sådan går man rundt hele sit liv og er dybt bekymret over fremtiden.

Kl. 13.55

Rent ud sagt så må det være en rædselsfuld, trist, deprimerende tilværelse at være så evigt bekymret over fremtiden hele tiden. Jeg er optimistisk med hensyn til mulighederne for at bygge et nyt, frit, demokratisk Irak op, hvor den irakiske befolkning endelig kan få lov at ånde i frihed igen.

Jeg kunne godt ønske mig, at venstrefløjen kunne glæde sig bare en lille smule over, at den gamle diktator er væk, og at der nu er muligheder for at bygge et nyt, frit samfund op, hvor irakerne ikke skal være bange for i det daglige at blive forfulgt.

Lad mig så endelig sige til hr. Villy Søvnald: Jeg kunne ikke drømme om at beklage de udtalelser, jeg er kommet med i anledning af kommissær Poul Nielsons udtalelser. Han har aldeles ikke ret. Og der er jo også en officiel tilkendegivelse fra Europa-Kommissionen ved pressetalsmanden, som har fastslået, at Poul Nielson ikke udtaler sig på Kommissionens vegne, men på egne vegne. Så jeg står jo helt åbenbart ikke alene i min bedømmelse af, at kommissæren havde uret.